

svække de private Avlscentrer, og flere Talere som Gaardejer Svendsen, Egebjerg, Gaardejer Erikstrup, Dalbyover, sluttede sig til Indlederen, og Landinspektør Am-disen fra Langaa udtalte i stærke Ord, at der ingen Tvivl var om, at saadanne An-stalter i høj Grad vilde skade og svække de bestaaende Hesteavlforeninger.

L. Christiansen: Ja, jeg skal kun omtale et Par af de stillede Ændringer, men før jeg gaar over hertil, maa jeg til-lade mig ganske kort at udtale min An-skuelse om den Uoverensstemmelse, som findes mellem Flertals- og Mindretalsind-stillingerne paa et Par ret væsentlige Punkter, vedrørende nærværende Lovfor-slag, en Uoverensstemmelse, som ogsaa jeg meget beklager ikke er bleven udjævnet i Udvalget. Naar en Sag bliver dragen her ned i Tinget, blive Spørgsmaalene gerne fra de forskellige Sider stillede noget paa Spidsen, hvad vi jo allerede her have været Vidne til. — Naar vi nu skride til en Ré-vision af den nugældende Husdyrlov, hvis Nyttevirkning i de forløbne Aar vi alle ere enige om at anerkende, forekommer det mig, at der er to Hovedopgaver, man maa tage Sigte paa om muligt at fremme. Den ene er da den — og det er vel den største og vigtigste — at vi derved kunne hjælpe til at hæve Avlen over hele Linien, at saa mange som muligt af dem, som give sig af med Avl, kunne producere noget virkelig godt. Men den anden Hovedop-gave, som jeg mener maa gaa jævnsides dermed, og som ogsaa er en Hovedbetin-gelse for den første, er det, at der kunde bidrages til — hvad der alt er sket i en Række af Aar — at støtte ogsaa den Bestræbelse, som er oppe trindt omkring i Landet for at skabe konstante Stammer af de for-skellige Husdyrarter. Om Vejen til at fremme den første Opgave ere vi jo alle enige, dertil have vi jo Præmiering paa Skuerne, Kvægavlsforeninger, Hesteavlfor-ener, Svineavlforeninger osv.; vi ere jo alle enige om at ville gaa frem ad denne Vej. Men det er om det andet Spørgs-maal, at det gælder om virkelig at kunne producere noget mere end almindelig godt, som saa igen kunde komme Avlen i al Almindelighed til Nytte, det er om Vejen, der fører til dette Maal, at vi ere noget uenige. Det ærede Mindretal har i sin Betænkning, idet det fremhæver Antallet af de Hesteavl-, Kvægavl- og Svineavl-foreninger, som ere dannede, udtalt, at det Opsving, som Husdyrbruget har taget i de sidste Aar, skyldes disse Foreninger, derom

kan der efter Mindretallets Mening ingen Tvivl være. Jeg skal slet ikke modsige denne Udtalelse, den er i og for sig meget rigtig, men samtidig maa jeg spørge: Hvor-ledes vilde disse Foreninger ved deres Dannelse i de sidste Aartier have været stillede, dersom vi ikke trindt omkring i Landet havde disse Fremskridtsbesætninger af de forskellige Arter, hvorfra de have kunnet hente Avlsmaterialet til deres Af-benyttelse? Vi vide jo alle, at for Kvæg-avlforeningernes Vedkommende er man alle Steder søgt hen, hvor der var dannet saadanne Stammer, om hvilke det vidstes, at der var nogen Avlssoliditet til Stede. d. v. s., at de Egenskaber, som attraaedes igennem Avlen, i flere Slægtled vare saa-ledes forplantede i Besætningen, at Ned-arvningsevnen blev sikker. Det er dette, som jeg mener, at vi ikke maa tabe af Sigte, naar vi ville revidere vor Husdyrlov, og det forekommer mig, at Mindretallet ser noget for overfladisk paa dette Spørgsmaal. Der maa skelnes imellem, hvad der kan naas igennem en almindelig Kvægavlsfor-ening, og hvad der kan præsteres, enten af den enkelte Opdrætter eller om muligt af flere — for at bruge Mindretallets Ord — talentfulde Opdrættere, naar de slutte sig sammen, og dette mener jeg, at Mindre-tallet ser lidt for skeptisk paa. Det har flere Gange været hævdet, at det er at monopolisere den enkelte. Dette mener jeg for det første er absolut i Modstrid med, hvad den ærede sidste Taler nys omtalte, idet han mente — det var over for Hesteavlen — at det var Foreningerne, der kunde faa Støtte, men ikke den private. Jeg kan nu ikke se rettere, end at Flertallets Forslag i det væsentligste rammer begge de Hovedopgaver, som jeg her har nævnt.

Hvad den her har været en ret hidsig Opposition imod, er jo Flertallets Ændringer under Nr. 25 og 27 til §§ 18 og 19. Jeg skal ikke komme videre ind paa at forsvare disse Ændringer; jeg kan i alt væsentligt henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valg-kreds (N. Jensen) har udtalt. Naar jeg er gaaet med til at stille Ændringsforslaget under Nr. 25, der jo bemyndiger Stats-kassen til at foretage Udlaan til Forenin-gerne til Anskaffelse af Hopper, er det, fordi jeg mener, at det kan være i Avlens Interesse, at de virkelig gode Hopper for-blive her i Landet — der kan ellers være en Fare for, at mange af dem gaa til Ud-landet — og naar det saa stærkt er frem-hævet, at dette var til Skade for den pri-